

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Abbate, qui Cellerario suo ob dolum deposito, aduersasarijs bona, pro quibus contendebant, vltro dimisit, & eadem ab eis coactus recepit, cap.

61

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

1. Cor. 5.

porrigant. CÆSARIUS: Verum dicis, quia modicum fermentum totam massam corrumpit. Non solū Deus punit si instinctu auaritiæ dāna alijs inferamus, imò etiam si nostra auarè retinendo egentibus non impertiamur, vel exhibita immisericorditer ante tepus subtrahamus.

CAPVT LX.

IN Brabantia domus est ordinis nostri, quæ Vila-rium dicitur, in qua hospitibus & agenis multa bona sæpe exhibita sunt, & adhuc quotidie exhibentur. Hoc anno, cum essent in eadem prouincia tempora cara, fratres eiusdem cœnobij summam annonæ suæ taxantes, & sicut mos est humanæ infirmitati, defectum timentes, ex diabolica vt patuit tentatione, subsidium quod pauperibus satis largiter impendere consueuerant, vsque ad messem subtrahere consiliati sunt. Eadem nocte, sicut retulit nobis quidam monachus, de eadem domo veniens, piscina, quæ erat intra claustrum, erupit, & per diuersas se diffundens officinas, grauiter illos damnificauit. Quod fratres, vt potè viri iusti & timorati, peccatis suis & maximè cōceptæ auaritiæ in pauperes deputantes, mutato consilio, sicut antè beneficia illis solita impenderunt. APOLLONIUS: Vellem nunc aliqua audire exempla de pœna auaritiæ in vita futura. CÆSARIUS: Hoc differendum est vsque ad distinctionem duodecimam, in qua tractandum est de pœna & gloria mortuorum. Interim tibi dicam quædam exempla contra auaritiam, vt cognoscas quantum boni, quantumve gloriæ consequantur hi, qui ab auaritia tentati, superati non fuerint.

CAPVT LXI.

*Auaritia
repugnā-
tes remu-
nerati.*

ABBAS quidam nigri ordinis, sicut retulit mihi quidam Abbas de ordine nostro, venit ad Abbatem quendam Clareuallis, dicens illi: Domine Abbas, date mihi falcem, & ego dabo curuum vobis baculum. Ille, quid facere vellet statim intelligens, virum suscepit, habitum mutauit, & quia hominem prudentem eundem esse considerauit, non multo post

post domui cuidam ordinis nostri Abbatem eum prefecit. Eodem tempore domus illius fratres, pro quibusdam possessionibus cum quibusdam personis secularibus contenderunt: ventilata est causa coram iudicibus, & data est sententia pro Abbate & fratribus. Postea Cellarius Abbati secretè dicebat: Domine bene hodie placitauimus; sciatis tamè, causam nostram non ex omni parte fuisse iustam. Audito hoc verbo, Abbas satis turbatus est, tacuit tamen. Sequenti die capitulum intrauit, Cellarium proclamauit & deposuit, eo quòd auaritiæ suæ consulens, suppressisset veritatem, & misso pro aduersarijs nuntio, ait illis: Boni homines, bona vestra vestra sunt, ego a die hodierna non repetam illa: qui cū gaudio recedentes ita in Abbatibus simplicitate & iustitia edificati sunt, vt compuncti ocyus redirent, & bona pro quibus diu contendebant, grato animo monasterio libere conferrent; quæ cum non consentiret Abbas recipere, responderunt: Domine, quicquid nostri iuris fuit in his bonis, remittimus, quod ad nos pertinebat, Deo in eleemosynam offerimus. Tunc primùm Abbas acquieuit sua recipere, magis claustrum suum ædificans sua simplici iustitia, quam Cellarius sua astuta auaritia. Similè pendè audies de domino Petro Abbate Clareuallis, in dist. 6. cap. 11. Viri iusti multum detestantur auaritiã, sicut audies in sequenti capite.

CAPVT LXII.

A Pud monasterium sancti Chrysanthi Scholasticus quidam fuit, vir magnæ prudentiæ atque scientiæ, natione Gallicus, nomine Vlricus, cui cum redditus Scholasteriæ non sufficerent, necesse erat vt debitis obligaretur. Quidam ex fratribus Steinveldensis monasterij Præmonstratensis, eo quòd virum magnæ literaturæ illum conspiceret, frequenter monuit, vt ad domum suam gratia conuersionis se transferret. Tãdem ille diuinitus inspiratus, in hæc verba respondit: Pecuniam aliquantulam debeo, soluite illam, & veniam ad vos. Quod cum intellexisset, Præpositus prædicti monasterij pecuniam liben-